

245

U S T A W A

z dnia 16 kwietnia 1938 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), zmienionym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229) i ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229) wprowadza się zmiany następujące:

1) wstęp art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. Wojewodowie mogą w celu ochrony od niebezpieczeństwa zaraźliwych chorób zwierzęcych zarządzić w drodze rozporządzeń:”;

2) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. (1) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych wydaje w drodze rozporządzeń wszelkie inne zarządzenia, poza wymienionymi w art. 16. W rozporządzeniach tych Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może w szczególności dla obszaru całego Państwa lub niektórych jego części zarządzić:

a) poddawanie nadzorowi weterynaryjnemu w oznaczonym zakresie przepędzania, przewożenia i przenoszenia zwierząt z jednej miejscowości do drugiej, niezależnie od zastosowanych środków i sposobów, a w razie potrzeby badanie tych zwierząt przez lekarzy weterynaryjnych, państwowych lub przez Państwo upoważnionych;

b) zaopatrywanie w świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt, będących w posiadaniu osób handlujących oraz zwierząt dostarczanych do rzeźni, na targowiska, jarmarki, pokazy, przetargi publiczne, jak również przepędzanych, przewożonych i przenoszonych z jednej miejscowości do drugiej; postanowienia tego punktu oraz lit. a) nie mogą dotyczyć przepędzania, przewożenia i przenoszenia zwierząt domowych w zakresie zabiegów hodowlanych lub wynikających z użytkowania zwierząt pociągowych;

c) poddawanie zwierząt w oznaczonym zakresie rejestracji i znakowaniu;

d) prowadzenie przez osoby handlujące wykazu zakupionych i sprzedanych zwierząt;

e) zaopatrzenie zakładów mleczarskich, otrzymujących mleko z różnych gospodarstw, w urządzenia, zabezpieczające od roznoszenia zaraźliwych chorób

zwierzęcych i umożliwiające oczyszczenie i odkażanie;

f) poddawanie nadzorowi weterynaryjnemu w oznaczonym zakresie przetargów zwierząt, zakładów tuczenia dla celów przemysłowych, krowiarni, wspólnych pastwisk, stajni zajezdnych, przedsiębiorstw handlu zwierzętami, stawów rybnych, wylęgarni, zimochowów i urzędzeń dla przechowywania ryb, grzebówisk, rakarni, zakładów utylizacyjnych i innych przedsiębiorstw przerobu zwłok zwierzęcych oraz miejsc oczyszczania i odkażania wagonów kolejowych, samochodów, statków i innych środków, użytych do przewozu zwierząt i przetworów zwierzęcych;

g) określanie warunków zarobkowego trzebień zwierząt;

h) tworzenie grzebówisk gminnych.

(2) Nadto Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może ustanawiać na obszarze całego Państwa lub niektórych jego części obowiązek dostarczania zwłok do grzebówisk, rakarni, zakładów utylizacyjnych i innych przedsiębiorstw przerobu zwłok zwierzęcych oraz określać sposób ich dostarczania.

(3) Rozporządzenia w sprawach, określonych w ust. (1) lit. c) i h), będą wydawane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.”;

3) w art. 26 lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) szczepienie zwierząt wrażliwych na zarazę oraz leczenie zwierząt chorych,”;

4) w art. 40 dodaje się ust. (2) w brzmieniu następującym:

„(2) Zwłoki padłych i zabitych zwierząt należy nieszkodliwie usunąć na miejscu w całości wraz ze skórą.”;

5) wprowadza się nowy art. 40a w brzmieniu następującym:

„Art. 40a. Mięso, pochodzące z uboju zwierząt chorych i podejrzanych o pryszczycę, podlega ograniczeniom przy wprowadzaniu do obrotu, a w szczególności oznakowaniu ostrzegawczemu.”;

6) wprowadza się nowy art. 40b w brzmieniu następującym:

„Art. 40b. W razie stwierdzenia pryszczycy lub jej podejrzenia starosta:

a) zakazuje opuszczania zagrody zapowietrzonej bez uprzedniego oczyszczenia i odkażenia odkrytych części ciała, obuwia, odzieży i innych przedmiotów, mogących być roznośicielami zarazy;

- b) wskaże sposób leczenia zwierząt chorych oraz dostarczy posiadaczom środków leczniczych; za zgodą starosty posiadacz zwierząt chorych może na własny koszt leczyć je w inny sposób niż urzędowo wskazany;
- c) może zarządzić strzeżenie zagrody zapowietrzanej przez policję lub osoby cywilne, a nadto zamknięcie pewnych dróg lub ulic dla ruchu osób i zwierząt;
- d) może zarządzić szczepienie zwierząt, zagrożonych zarazą; bez uprzedniego zezwolenia starosty nie wolno wykonywać szczepień przeciw pryszczycy.";

7) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. Wojewoda może określić i ogłosić pewne obszary za okręgi zapowietrzane i zagrożone pryszczycą i w okręgach takich zarządzić zakaz lub ograniczenie obrotu zwierzętami, surowcami zwierzęcymi i przedmiotami, mogącymi roznosić zarazę oraz zastosować w okręgu zapowietrzonym środki, przewidziane w art. 40b lit. a) i c), dla zagrody zapowietrzanej.";

8) wprowadza się nowy art. 41a w brzmieniu następującym:

„Art. 41a. W razie urzędowego stwierdzenia pryszczycy lub podejrzenia tej choroby Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych może wydać zakaz odbywania na pewnym obszarze targów, jarmarków i pokazów zwierzęcych.";

9) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. Użytkowanie niewyjałowionego w sposób przepisany mleka ze zwierząt chorych na pryszczycę, jak również wprowadzanie w obrót takiego mleka z zagród i pastwisk zapowietrzonych oraz z okręgu zapowietrzonego jest wzbronione.";

10) art. 76 otrzymuje brzmienie:

„Art. 76. Zapomogi należy wypłacać:

- a) za zwierzęta, co do których urzędowo stwierdzono (art. 23 i 24), że padły na księgosusz, zarazę płucną, pryszczycę — gdy chodzi o bydło rogате z wyjątkiem cieląt do trzech miesięcy, na wściekliznę — gdy chodzi o zwierzęta jednokopytowe, bydło rogате, świnie, owce i kozy, oraz na pomór i zarazę świń — gdy chodzi o świnie ponad dwa miesiące wieku, jeżeli we wszystkich powyższych przypadkach śmierć zwierzęcia nastąpiła po uczynieniu zadość przez jego posiadacza obowiązkowi zgłoszenia (art. 20),
- b) za padłe zwierzęta jednokopytowe, bydło rogате, owce i kozy, u których po śmierci stwierdzono urzędowo wąglik, szelestnicę lub zarazę dziczyzny i bydła rogatego.";

11) art. 77 otrzymuje brzmienie:

„Art. 77. Odszkodowanie lub zapomoga za zwierzęta zabite lub padłe nie należy się:

- a) jeżeli posiadacz, nabywając zwierzęta, wiedział, iż są dotknięte chorobą zaraźliwą lub podejrzaną,
- b) jeżeli posiadacz zwierząt dopuścił do umieszczenia w swej zagrodzie zwierzęcia, co do którego wiedział, że jest chore lub podejrzaną,
- c) jeżeli zostanie ustalone, że aczkolwiek zaraza została zgłoszona, to jednak jest ona w przyczynowym związku z niezgłoszonym niezwłocznie poprzednim wystąpieniem tejże zarazy wśród zwierząt tego samego posiadacza w tej samej zagrodzie,
- d) za psy i koty, zabite na zarządzenie władz,
- e) za zwierzęta, spędzone do rzeźni i na targowiska rzeźne,
- f) w razie niespełnienia w ciągu 24 godzin obowiązku zgłoszenia każdego wypadku zachorowania lub wystąpienia objawów, wzbudzających podejrzenie o zachorowaniu (art. 20) albo też w razie zaniedbania obowiązków z art. 21,
- g) w razie niestosowania się do innych przepisów rozporządzenia niniejszego, tudzież zarządzeń szczególnych, mających na celu zwalczanie danej zarazy,
- h) za zwierzęta, stanowiące własność Państwa.";

12) art. 82 otrzymuje brzmienie:

„Art. 82. Zapomoga wynosi:

- a) trzy czwarte wartości szacunkowej zwierzęcia, padłego na księgosusz, zarazę płucną i pryszczycę,
- b) połowę wartości szacunkowej zwierzęcia, padłego na wąglik, szelestnicę, zarazę dziczyzny i bydła rogatego oraz wściekliznę,
- c) jedną trzecią wartości szacunkowej zwierzęcia, padłego na pomór i zarazę świń.";

13) art. 92 otrzymuje brzmienie:

„Art. 92. (1) Państwo ponosi koszty, połączone z urzędowaniem władz administracyjnych i organów lekarsko-weterynaryjnych w zakresie wykrywania, stwierdzania i tłumienia zaraźliwych chorób zwierzęcych, jako też koszty odszkodowań, zapomóg i nagród, przyznanych na podstawie przepisów rozporządzenia niniejszego.

(2) W szczególności Państwo pokrywa koszty:

- a) strzeżenia granicy,
- b) odkażania na granicy osób i ich rzeczy,
- c) użycia siły zbrojnej i policji,
- d) oszacowania,
- e) szczepienia, rejestracji i znakowania zarządzanego przez władzę, z wyjątkiem rejestracji i znakowania psów oraz znakowania przy wydawaniu świadectw miejsca pochodzenia,

- f) leczenia i dostarczania środków leczniczych w wypadkach, przewidzianych niniejszym rozporządzeniem,
- g) zaopatrzenia w środki odkażające przy pryszczycy oraz przeprowadzania w okręgu zapowietrzonym odkażania przy pomocy aparatów specjalnych.”;
- 14) w art. 93 ust. (1) otrzymuje brzmienie:
„(1) Gminy ponoszą koszty stosowania ogólnych środków ochronnych i nadzoru w obrębie gminy, usuwania i niszczenia zwłok i odpadków w sposób, zapobiegający niebezpieczeństwu rozszerzania zarazy, jako też koszty utrzymania grzebowisk.”;
- 15) w art. 93 w ust. (2) lit. f) otrzymuje brzmienie:
„f) ustawianie kordonu cywilnego przy księgoscuszu oraz strzeżenie przez osoby cywilne przy pryszczycy.”;
- 16) art. 97 otrzymuje brzmienie:
„Art. 97. (1) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustala w drodze rozporządzeń:
- 1) wysokość wynagrodzenia ocenicieli,
 - 2) wysokość opłat za badanie zwierząt na granicy oraz przepędzanych, przewożonych i przenoszonych z jednej miejscowości do drugiej,
 - 3) najwyższe normy opłat za świadectwa miejsca pochodzenia oraz za znakowanie zwierząt w związku z wydawaniem tych świadectw.
- (2) Nadto Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może wprowadzać opłaty i ustalać ich wysokość za nadzór weterynaryjny nad przedsiębiorstwami i urządzeniami, określonymi w art. 17 ust. (1) lit. e) i f) oraz w art. 18 i 19.
- (3) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustali przeznaczenie opłat, przewidzianych w ust. (1) i (2), sposób ich pobierania oraz sposób wynagrodzenia lekarzy weterynaryjnych za niektóre czynności nadzoru, określone w ust. (1) i (2).”;
- 17) art. 98, 101—108 zastępuje się artykułami w brzmieniu następującym:

„Art. 98. Kto wykracza przeciw przepisom art. 18, 20, 21, 31 ust. 2, 37, 38, 40 ust. 2, 40b, lit. d), 42—48, 50, 51, 53, 54, 55 ust. 1, 56 ust. 3, 57, 58 ust. 1, 59, 62, 63 ust. 1, 64, 65 ust. 1, 68, 69 ust. 3, 72 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, albo kto narusza rozporządzenia lub zarządzenia, wydane na jego podstawie

— podlega w trybie administracyjnym karze aresztu do miesiąca i grzywny do 1.000 złotych, albo jednej z tych kar.

Art. 99. (1) Kto wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia lub rozporządzeń, wydanych na jego podstawie, sprowadza z zagranicy zwierzęta żywe lub zwłoki, wytwory zwierzęce, surowice, szczepionki, preparaty do rozpoznawania zaraźliwych chorób zwierzęcych albo inne przedmioty, mogące być rozsadnikami zarazy — podlega w trybie administracyjnym karze aresztu do sześciu tygodni i grzywnie do 1.500 złotych, albo jednej z tych kar.

(2) Przedmioty, wymienione w ust. (1), ulegają przypadkowi, choćby nie były własnością sprawcy.”

Art. 2. Upoważnia się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1938 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
w z. Prezesa Rady Ministrów: *W. Grabowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski